

naar disse Lovforslag bliver gennemført. For det kan vel ikke være Ombytningen af faste Officerer med Reserveofficerer, saaledes som det er foreslaaet? Jeg tror dog, der er faa af Krigstidens Erfaringer, der staar fastere end denne, at det talrige faste, stærkt udviklede Officerskorps i Frankrig og Tyskland gav de franske og tyske Hære et overordentlig afgørende Forspring fremfor alle andre Hære, som deltog i den sidste Krig. Jeg ved heller ikke, om det er den forandrede Organisationsform for Fodfolkets Vedkommende, og jeg ved i saa Fald ikke, hvilken af de to Organisationsformer den højtærede Statsminister har tænkt paa. I Regeringsforslaget fordelte man Fodfolket i Liniregimenter paa 4 Batailloner. I Ændringsforslaget har man Liniregimenter paa 3 Batailloner og Reserveregimenter paa 3 Batailloner. Den ærede Ordfører Hr. I. A. Hansen sagde, at de var lettere at manøvrere med end de andre, men jeg tvivler om, at den højtærede Statsminister tager dette alvorligt som et Udtryk for en Gennemførelse af Krigstidens Erfaringer med Hensyn til dansk Militærordning. Eller er det de nye Forslag om Uddannelsens Varighed? Uddannelsens Varighed er formindsket med 15 Dage for Fodfolkets Vedkommende. Hvis man vil skabe et Fodfolk svarende til Krigstidens Erfaringer, maa efter alle Udtalelser Forholdet være dette, at man gaar over til den personlige Uddannelse af Enkeltmand i et Omfang, som man ikke har kendt tidligere. Indenfor de danske Hærstyrker har man forsøgt paa dette i de senere Tider, men overalt erkendes det, at denne Uddannelse kræver en meget betydeligere Tid end den, der her er Tale om. Sædvanlig regner man med, at det ikke lader sig gennemføre med mindre end 1 Aars Uddannelse. Eller er det Materielanskaffelserne, der har glædet den højtærede Statsminister? Ja, der kræves Materiel for saadant noget som 31 Mill. Kr., og ved Hjælp deraf kan det vel siges, at man tilvejebringer en nogenlunde fuldstændig Prøvesamling af de forskellige Arter af Materiel, der har været benyttet i Kri-gen — dog naturligvis med Udelukkelse af det virkelig dyre Materiel — men ogsaa kun smaa Prøver af hver Art. Er der nogen, der tror, at man med de Bevillinger til Luftskibe, der her er Tale om, skaber en Luftflaade, der kan forsøge at tage blot en Antydning af Kamp op med Luftflaader fra Stormagterne? Eller hvorledes gaar det med den Bevilling paa 1 200 000 Kr. til Gas-

masker, som her er foreslaaet? Der anskaffedes i Krigstiden Gasmasker for 49 000 Kr. De er forældede nu. Hvis der nu anskaffes en ny Samling af Gasmasker, er saa ikke alle paa det rene med, at netop Udviklingen i den kemiske Krigsførelse har taget en saa rivende Fart, at man her efter al Sandsynlighed vil staa med forældede Hjælpemidler, hvis det nogen Sinde skulde blive sat paa Prøve? Jeg tror at turde sige, at af alle Krigstidens Erfaringer staar den fastest, at netop med Hensyn til Materiel er Kappelstriden for de smaa Staters Vedkommende overfor de store Stater af en fuldkommen haabløs Karakter. Den store Krig har stærkere end nogen Sinde understreget dette, at man ikke kan følge med i de smaa Stater, og alle Forsøg paa her at efterligne de store Stater er spildte Anstrengelser, der kun bringer Byrde, Udgift og Ulykke for Smaastaterne uden at bringe dem nogen Art af Betyggelse.

Den Ordning, som her foreslaas, har ikke praktisk Værdi som en Forsvarsordning. Grundene derfor turde være fremlagt tilstrækkelig allerede ved første Behandling, og ingen af de ærede Forsvarere for Forslagene har ved første Behandling forsøgt at føre blot det mindste Bevis for, at der her skabtes noget af Værdi, noget, der kunde holde i det Øjeblik, det blev sat paa Prøve. Foreløbig var der jo i den ærede Ordførers Udtalelse ikke en Gang et Tilløb til Forsøg paa at vise, at man her tilvejebragte noget, der var brugbart paa nogen Maade til en Art Forsvar for Danmarks Vedkommende. Og som denne Ordning er uden praktisk Styrke og Værdi, saaledes bæres den ikke af nogen som helst Idé. Man kunde tænke sig for dansk Militærvæsens Vedkommende den Idé, at alle vaabendygtige Danske skulde uddannes under en eller anden Form til Militærtjeneste. Man kan knytte dertil Troen paa, at dette ogsaa vilde være af Betydning for den almindelige Opdragelse. Jeg anser dette for en urigtig Idé, men det er dog et Ideal, som Mennesker med en vis Berettigelse, naar de tror derpaa, kan stille op og arbejde for. Men jeg tror ikke, det vil være muligt for noget Medlem i denne Sal at paapege blot et Glimt af Idé, blot et Glimt af grundlæggende Tanker i hele det System, som her er bygget op. Saaledes som Forslagene nu foreligger her, repræsenterer de kun en eneste Ting overfor det danske Folk: en ganske almindelig politisk Handel mellem de to politiske Partier, der i Øjeblikket har Flertal i dette høje Ting,